

**Begrundelse**

For det store flertal af husejere og ejere af ejerlejligheder (94 pct.), der har optaget deres realkreditlån som traditionelle fastforrentede lån, vil en rentestigning selvsagt ikke påvirke terminsydelsen. Renten ligger nemlig fast i hele lånets løbetid - uanset efterfølgende ændringer i renten på obligationsmarkedet.

Derimod vil en efterfølgende rentestigning presse huspriserne nedad (jf. Den Danske Banks beregninger i dagbladet Børsen den 30. maj 2000). De lavere huspriser betyder lavere ejendomsvurderinger, som igen vil føre til lavere ejendomsskatter og ejendomsværdiskatter. Disse skattelettelser sænker selvsagt den samlede boligudgift for det store flertal, hvis realkreditlån er upåvirket af aktuelle renteændringer.

Disse mange boligejere kan således trygt vælge at holde fast i kronen ved at stemme nej til euroen den 28. september. Skulle renten nemlig ved et euro-nej virkelig stige, så fører det til lavere ejendomsskatter, og gør dermed den samlede boligudgift mindre.

**Svar (12/7 2000)**

**Statsministeren** (Poul Nyrup Rasmussen):

Den generelle effekt for samfundet af en renteforhøjelse er negativ. Den negative effekt af en renteforhøjelse vil generelt ramme både erhvervslivet og private. Dette er uomtvistet, og de senere års økonomiske erfaringer i Danmark understreger netop fordelene ved en lav rente.

Boligejere med fastforrentede realkreditlån vil ikke opleve stigninger i prioritetsydelse på disse lån ved en stigning i renten. Men som nævnt i besvarelsen af spørgsmål S 2894 vil en rentestigning betyde et fald i husejernes samlede formue som følge af faldende ejendomspriser. Dette vil i nogen grad - men også kun i nogen grad - blive modgået af faldende ejendomsværdiskat og ejendomsskat (grundskyld).

En ikke ubetydelig del af danskernes opsparing sker i boligen gennem nedbringelse af boliglån. En stigning i renten vil derfor udhule de friværdier, som opsparing i boligen frembringer. Der er således ingen tvivl om, at en stigning i renten vil efterlade de etablerede boligejere i en samlet set dårligere økonomisk situation.

**Spm. nr. S 2897**

Til økonomiministeren (6/6 2000) af:

**Frank Dahlgaard** (UP):

»Hvor meget vil de samlede ejendomsskatter og ejendomsværdiskatter falde, hvis de samlede ejendomsværdier i Danmark falder med 50 milliarder kr.?«

**Begrundelse**

Dagbladet Børsen bringer den 30. maj 2000 på side 16 en beretning fra Den Danske Bank («Euro-nej vil koste 150 mia.«), som fastslår, at et nej til euroen vil betyde en rentestigning, der bl.a. vil få priserne på fast ejendom til at falde med i alt 50 milliarder kr. Da såvel ejendomsskatterne som den nye ejendomsværdiskat beregnes på grundlag af ejendomsværdien (eller grundværdien), må disse skatter nødvendigvis falde i kølvandet på lavere ejendomsværdier. Spørgsmålet er, hvor stor denne skattelettelser er i milliarder kroner - samt i procent af de samlede ejendomsskatter og ejendomsværdiskatter.

**Svar (27/6 2000)**

**Økonomiministeren** (Marianne Jelved):

*Ejendomsskatter* (Grundskyld) beregnes som en promilleandel af grundværdien til såvel kommune som amt. Den gennemsnitlige amtskommunale og kommunale grundskyld er 24,2 promille.

Det antages, at ca. 25 pct. af ejendommens samlede værdi udgøres af grundværdien. Ved et fald i den samlede ejendomsværdi på 50 mia.kr. vil de samlede grundværdier falde med ca. 12,5 mia.kr. Med en gennemsnitlig grundskyld på 24,2 promille svarer det til et fald i den samlede ejendomsskat på ca. 300 mill.kr.

I forbindelse med pinsepakken blev beskattningen af lejeværdi af egen bolig erstattet med en *kommunal ejendomsværdiskat*. Ejendomsværdiskatten udgør 10 promille af ejendomsværdien, og 30 promille for den del af ejendomsværdien som overstiger 2.650.000 kr. (Der er tale om en foreløbig opgørelse af beløbsgrænsen for 2000. Den endelige beløbsgrænse fastlægges omkring 1. juli 2000).

I forbindelse med pinsepakken blev der givet et nedslag i ejendomsværdiskatten på 2 promille for eksisterende ejere af ejerboliger. Hertil kom